

Hekser og heksekunst har fulgt oss igjennom århundrene, det dukker opp i nyere tid på både sosiale medier og i filmer, men de fleste forbinder det med heksebrenningene på tidlig 1600-tallet. Det er denne tiden Rogaland teaters oppsetning av 'Heks' foregår, en absurd og først og fremst utrolig gøy forestilling.

Scenografi en og kostymene var veldig sentrale for forestillingen. Scenen var dekket av kruseduller, tegninger og farger. Rundt omkring sto det sangtekster, hastig skriblet ned i gråblyant, nesten som et barn hadde skrevet det. Kostymene var overdrevne og ekstreme, noe kroppsspråket og ekspressiviteten til skuespillerne fremmet. Alt dette var veldig gøy å se på, jeg er sikker på at hele salen smilte på ett eller annet punkt.

Musikken var et annet fint virkemiddel, sangtekstene var fine, alle skuespillerne synger veldig bra og det føles så mye mer nært når de kommer såpass tett på publikum uten mikrofoner. Selv om Matias Kuoppala er den eneste mannlige skuespilleren, noe jeg var skeptisk til, var ikke dette irriterende eller distraherende i det hele tatt. Han glei helt perfekt inn.

Selv om skuespillerpresentasjonene var helt fabelaktige, er det noe jeg ikke nøyaktig klarer å sette fingeren på som jeg ikke likte. Jeg synes personlig at manuset ble litt vel repetitivt, og at det var flere punkt hvor jeg følte jeg bare satt og ventet på noe som aldri kom. Det var flere kostymeskift som skjedde på scenen, noe jeg også av og til synes ble litt rotete og distraherende. Jeg synes at unødvendige øyeblikk ble dratt ut tidsmessig mens det jeg egentlig ville se aldri kom.

Heks tar også opp temaet feminisme, samholdet kvinner har og hvordan det kan bli oppfattet. Men jeg synes dette kanskje kunne blitt framstilt annerledes. Jeg lengtet etter å bli kjent bedre med hver av karakterene på et dypere nivå, for de virket alle så utrolig spennende.

Av meg får heks 3 av 6 sofaer, fint stykke, men ikke noe helt utrolig.